

Vloga in poslanstvo

Misli iz govora Toneta Mizerita na obletnici v Našega doma v San Justo

Pisatelj in dramaturg Caledrón de la Barca si je v igri „Veliki oder sveta“ zamislil Stvarnika, ki priključuje ljudi k življenju in vsakemu poveri posebno vlogo, ki jo mora na tem svetu odigrati. V pomoč mu dodeli vest, ki ga vodi po pravi poti, in milost, da svoje poslanstvo lahko izvede. Tako se na odru znajdejo igralci, postavljeni pred razne preizkušnje: lepota ali modrost, bogatstvo ali revež, kmet ali cesar, vsakemu je namenjeno neko poslanstvo in ko jih Mojster odpokliče, bo vsak od njih dajal odgovor. Po tem, kako poverjeno vlogo odigra, bo prejel nagrado ali kazen.

Ta prisposoda sveta je tudi prisposoda malega odra naše emigracije. Mojster nas je izbral v odločilnem zgodovinskem trenutku slovenskega naroda. Naše starše in po njih nas je postavil v okoliščine daljne zemlje in nam poveril poslanstvo pričevanja in ohranjanja naše tradicije in narodnih vrlin. Dal nam je smer, katere naj se držimo; obdaril nas z milostmi in darovi, ki jih moramo razviti in ki naj obrodijo bogat sad na tistem področju, kjer se vsak od

nas udeležuje: na učiteljskem mestu, v vodstvu ustanov in organizacij, pri pektju, odrskem nastopanju, kulturnem delovanju, pri športu, v delu za mladi, v skrbi za socialno najbolj potrebne sorojake... Vsak ima svojo vlogo in čuti v sebi klic, naj jo odigra po božji volji.

Da pa bomo mogli slediti poslanstvu, ki nam je bilo namenjeno, in vlogo pravilno odigrati, je potrebno, da ne pozabimo na svoj izvor. Sledimo vzoru njih, ki so darovali svoja mlada življenja na oltarju slovenstva in krščanstva. Stopajmo po poti, ki so jo začrtali moške in žene, ki so postavljali temelje emigracije in gradili z idealizmom in požrtvovalnostjo stebre naše skupnosti. V zvestobi tem koreninam je poročstvo, da ne bomo zapustili prave smeri, da bomo lahko rastle kot posamezniki in kot skupnost. Ne predajmo se ugodnostim, ne pustimo se zapeljati od skušnjav medlosti ali malodušja. Stopajmo povezani, z roko v roki po začrtani poti, da bomo lahko čutili zavest dopolnjenega poslanstva in pravilno odigrane vloge, ko nas Mojster odpokliče.

Združevanje se zapleta

Svet Slovenskih krščanskih demokratov se je 20. oktobra zbral na seji, na kateri je med drugim razpravljalo o poteku združevanja s Slovensko ljudsko stranko.

Vprašanja so strnili v tri točke, za katere je glasovalo 32 članov sveta, eden pa je bil proti. Po teh naj bi bila ime in logotip nove stranke sestavljena iz imen in logotipov obeh strank; predsednika stranke naj bi izvolilo članstvo obeh strank na neposrednih in demokratičnih volitvah; po odločitvah obeh strank za združitev na ločenih kongresih pa naj bi se na združitvenem kongresu sprejel statut in program nove stranke, opravili pa bi še volitve v.

V SKD priznavajo, da je prišlo med njihovo in ljudsko stranko do velikega razhajanja. Po njihovem naj bi se stranka po združitvi imenovala Krščansko-ljudska stranka. V zadnji ponudbi predsednik SLS Podobnik predlaga, da bi bilo novonastalo razmerje med strankama in v organih nove stranke 1 proti 2,2 v korist SLS. Po Podobniku naj bi se nova stranka imenovala po starem Slovenska ljudska stranka. Predsednik stranke naj bi izvolili na združitvenem kongresu in ga torej ne bi volili vsi člani

SLS in SKD. Takšna ponudba naj bi po Peterletovem mnenju pomenila priključitev SKD k SLS, ne pa združevanje obeh strank, kar je edino sprejemljivo za krščanske demokrate, obenem pa pomeni tudi vstop v vlado.

Predsednik SLS Marjan Podobnik je v izjavi za javnost povedal, da je strankin izvršilni odbor ocenil, da je združitev SLS in SKD v interesu Slovenije in njenega uspešnega razvoja. Po Podobnikovem pričanju SLS ne bo „tista stranka, ki bi združitev preprečila“. Med člani obeh odborov naj bi „vladala velika enotnost o tem, da se procesi združevanja nadaljujejo, kljub nekaterim zapletom.“

Podobnik je opozoril, da „se ne čuti nenadomestljivega“ glede njegove kandidature za predsednika nove združene stranke in ob tem izrazil upanje, da ima o svoji kandidaturi enako mnenje tudi predsednik SKD Lojze Peterle. Predlog o udeležnosti članov obeh strank v vodstvu združene stranke v razmerju 2,2 proti 1 v korist SLS - je Podobnik označil kot „delovni predlog, o katerem velja razpravljati tako kot o vsakem drugem delovnem predlogu“.

EU Sloveniji postavila rok

Nemški dnevnik Frankfurter Allgemeine Zeitung - FAZ 22. oktobra piše o odločitvi Evropske komisije, da mora Slovenija do 1. februarja prihodnjega leta izboljšati nadzor v klavnih in kontrolno mesnih izdelkov.

V nasprotnem primeru bo EU prepovedala uvoz rdečega mesa iz Slovenije, piše FAZ in dodaja, da so oblasti v Bruslju opozorile na rezultate obiska veterinarjev EU v Sloveniji, ki so poročali o „resnih pomanjkljivostih“ v slovenskem sistemu nadzora. Tako na primer ni bilo mogoče z gotovostjo ugotoviti izvora živine za zakol. Slovenija je v preteklem letu v EU uvozila 3500 ton govedine, največ v Italijo. Razen neposredne gospodarske škode bi lahko omenjena kritika obremenila pogajanja za vstop države v EU na področju kmetijstva, končuje FAZ.

Če bo Evropska unija prepovedala uvoz mesa iz Slovenije, bo to storila tudi Hrvaška, in sicer v skladu z zakonom o veterinarstvu. Obenem se bo Hrvaška posvetovala s pristojnimi organi v EU, da ne bi

slovensko blago, ki ne izpolnjuje pogojev za izvoz, po kakršnemkoli naključju „zavilo“ na hrvaški trg. V nadaljevanju piše Vjesnik, pa so bili rezultati omenjene veterinarske komisije za Hrvaško izredno ugodni, tako da bodo hrvaški izvozniki, ki imajo evropsko kvoto, lahko še naprej izvažali na prestižni evropski trg.

Da reši ta problem, je Slovenija začasno prepovedala izvoza rdečega mesa in izdelkov, kljub odločitvi stalnega veterinarskega odbora pri evropski komisiji, da za zdaj ne zapre mej slovenskim izvoznikom, še vedno velja. Zanj se je Slovenija sama odločila, potem ko je dobila ob koncu minulega tedna namig iz Bruslja.

MISLI OB NAŠEM SVETNIKU

Škof Kramberger: „Vrline vsakega naroda so najbolj vidno osrediščene v njegovi svetniški osebnosti, v našem primeru v Slomšku. Beatifikacija je priznanje, da je slovenski narod v koreninah zdrav, da je tista dediščina, ki so si jo predniki podajali iz roda v rod in jo vsak na svoj način bogatili, nekaj svetega. Zgodovinar dr. Franc Kidrič je napisal v Enciklopediji, da Slomšek zavzema kot duhovnik in škof prvo mesto za Cirilom in Metodom v zgodovini slovenskega naroda.“

Dr. Lambert Ehrlich: Naloga slovenskega naroda je rasti v narodno in duhovno polnoletnost in to bomo doživeli takrat, ko bomo imeli v občestvu Cerkve svojega narodnega svetnika. (Jurčec, Skozi luči ... I. str. 151.)

seboj in so tudi uradno sodelovala.

V posebnem poglavju je predstavljena študija uniform, činov in orožja slovenskega domobranstva. Vključene so tudi pesmi domobrantskih enot in sociološki prikaz lika domobranta. Pregled dopolnjujejo še deli dnevnika domobranta in pa bogat prikaz fotografij. Skratka, knjigo so si zamislili kot knjigo, ki jo bo mogoče prebirati tudi po zaprtju razstave, je na častniškarski konferenci poudarila Monika Kokalj Kožvar, glavna urednica ter avtorica razstave. (STA)

Zbornik in razstava o domobranstvu na Slovenskem

V Muzeju novejšje zgodovine v Cerkovnem gradu v Ljubljani so v sredo 20. t.m., ob 18. uri odprli razstavo o Slovenskem domobranstvu z naslovom *Mati, Domovina, Bog*. To je prvi celoviti prikaz domobranstva kot oborožene sile v boju proti revoluciji in komunizmu v Sloveniji. Ob razstavi je izšel tudi Zbornik razprav o domobranstvu na Slovenskem.

Zgodovinar Boris Mlakar, ki je tudi izvedenec za primorsko domobranstvo, je za zbornik napisal članek o vaških stražah v Sloveniji. Piše tudi naslednje: „V Sloveniji je že prišlo do izrazitega ideološkega in političnega antagonizma med posameznimi skupinami prebivalstva, kar je nakazovalo nevarnost državljanske vojne. Na eni strani je bilo partizanstvo na čelu s komunisti, ki so s svojo taktiko takojšnjega oboroženega odpora proti okupatorjem ter z izredno in ideološko zaostrenim stališčem do predstavnikov prejšnje meščanske oblasti vzbujali tudi negodovanje in strah. Meščanski tabor, ki sta ga tedaj predstavljala Slovenska zaveza in Slovenska legija, je v tem videl uresničevanje revolucije in napoved uvedbe boljševiškega sistema po partizanski zmagi. O tem so ga prepričevali tudi krvavi partizanski obračuni z domačimi nasprotniki. Poleti 1942 je zato ob podpori Slovenske legije ter tudi na polagi spontanega odpora tradicionalno usmerjenega prebivalstva prišlo do ustanavljanja prvih protikomunističnih vaških straž. Nastajanje le-teh so italijanske oblasti podprle in vaše straže vključevale v oboroženo protikomunistično gibanje. Poleti

1943 so enote t.i. prostovoljne protikomunistične milice (italijanska MVAC) oz. vaških straž štele okrog 6.100 mož, razporejenih po 107 postojankah!“

V prispevku o domobranstvu na Primorskem pa Boris Mlakar poudarja, „da je protirevolucionarno vodstvo v Ljubljani pri organiziranju domobranstva na Primorskem imelo le malo uspeha. Enote Slovenskega narodnega varnostnega zbora, kot se je domobranstvo imenovalo na Primorskem, so do poletja 1944 dosegle število do 2.000 pripadnikov. Porazdeljenosti so bili v 16 čet, ki so večinoma opravljale stražarsko, policijsko in propagandno službo. Pozneje so se čete združile v I. Slovenski udarni polk s štirimi udarnimi bataljoni. Ti bataljoni so pozimi in spomladi leta 1945 sodelovali v ofenzivah proti enotam partizanskega 9. korpusa, predvsem na območju Trnovskega gozda. Sicer pa je primorsko domobranstvo s svojim kulturnim in prosvetnim delovanjem doseglo precejšnje uspehe v izrinjanju italijanskega in fašističnega vpliva.“

Novi Glas (Posredoval Vinko Levstik - Gorica)

Gre za prvi zbornik o domobranstvu na Slovenskem, poudarek pa je predvsem na prikazu razvoja domobranstva in ključnih dogodkov od jeseni 1943 do konca maja 1945. Naslov je povzet po geslu z domobrantskih protikomunističnih zborovanj.

Prve razprave v zborniku prikazujejo kratek pregled razvoja vaških straž in nato posameznih domobranstev. Ta so bila razen Gorenjske samozaščite povezana med

STRAN 4:

Turneja zbora iz San Justu

Naša skupnost živi!

V **nedeljo, 10. oktobra** je bil v Slovenski vasi „Malgaški asado“.

V **torek, 12. oktobra** je bilo romanje v San Nicolás, katerega sta priredila odseka Ramos Mejía in San Justo Zveze slov. mater in žena. Udeležilo se ga je lepo število romarjev.

V **četrtak, 14. oktobra** je bila v Slovenski hiši seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, katero je vodil predsednik dipl. časnikar Tone Mizerit.

V **soboto, 16. oktobra** je bila v San Martinu Tombola z lepimi in bogatimi dobinki.

V **nedeljo, 16. oktobra**, smo praznovali **materinski dan**. V naših središčih je šolska mladina prigrčno počastila svoje mamice.

V **sredo, 20. oktobra**, je gospa Ema

Blejc Kessler praznovala svoj 92. rojstni dan. Gospa Ema je veliko delovala v Slomškovem domu in se posvečala predvsem mladini.

V **četrtak, 21. oktobra**, je bila v Slovenski hiši izredna seja Medorganizacijskega sveta. Snov razgovora je bila o novi federaciji slovenskih ustanov.

V **petek, 22. oktobra**, je na Pristavi imel dipl. teolog in urednik Družine v Ljubljani Jože Pavlič razgovor o malteškem redu in domovini.

V **soboto, 23. oktobra**, je dipl. teolog Jože Pavlič imel razgovor z odbornicami Zveze slov. mater in žena.

V **nedeljo, 24. oktobra** je bila v cerkvi Marije Pomagaj mladinska sveta maša v priredbi SDO in SFZ.

Tisk ref. Z.S.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Ni več dvomov, ne upov, ne strahov. Končno je vse jasno. Vendar bi mnogi odločilni igralci te drame lahko s Prešernom zapeli „da srce je prazno, srečno ni, nazaj si up in strah želi“. A politika je delovanje stvarnosti in ta stvarnost nam kaže novo sliko, ki bo okvir življenja v Argentini prihodnja štiri leta.

ZGODBA ZMAGE

Bralci so že dobro poučeni o izidu volitev. Za predsednika je zmagal kandidat Povezave, radikal Fernando De la Rúa. Ni bilo presenečenj, saj so ankete jasno kazale, da se zanj nagiba okoli 45% volilcev; dodajmo še polovico tistih, ki so izražali dvom, pa dobimo teh skoraj 49%. Tako je komaj po dveh letih delovanja prišlo na oblast združenje obeh največjih opozicijskih strank, radikalizma in Solidarne fronte, ki sta se združili z edinim skupnim ciljem: vreči z oblasti menemizem.

Prav tako je bil predviden hud poraz peronističnega kandidata Duhaldeja. Buenosaireski guverner „šel bojevat je boj brez upa zmage“ in dobljenih 39% je kar lepa številka, če upoštevamo težave, s katerimi se je moral spoprijeti mati zadnji dve leti, ko se je odločil, da bo kandidat peronizma za ceno spora z Menemom.

Na tretjem mestu je prispel bivši gospodarski minister Domingo Cavallo. Presenetljiv izid za novince v politiki, ki se je spustil v boj brez trdne strankarske strukture. Njegov delni uspeh pa govori le o pomanjkanju vrednih alternativ in o dejstvu, da mnogo volilcev želi kaj več kot le izbirati manjše zlo.

Končno je bilo ponovno potrjeno, da skrajna levica nima odmeva v argentinski družbi, saj je šest malih stranic (komunisti, trockisti, maoisti in drugi -isti) spravilo skupaj komaj 2,30% vseh glasov.

Zakaj je tako prepričljivo zmagal kandidat Povezave? Najprej je treba iskati vzrok v naveličanju in razočaranju volilcev. Deset let je tega, kar je nastopil Menem. Hiperinflacija je padla v pozabo, vsakdanji problemi pa so neusmiljeno udarjali po volilcih. Zanimivo je, da so vsi trije glavni kandidati obljubljali spremembo, istočasno pa so tudi vsi prisegali na konvertibilnost in sorazmerje 1:1 pesa in dolarja. Zakaj so ljudje najbolj verjali De la Rúi? Ker je bil najbolj prepričljiv. Celotno, da ni obljubljal neverjetnih stvari (Duhalde je obljubil visoko povišico upokojencem) se mu je štel v dobro. Zlasti pa je vplival njegov resen nastop. Tisti, ki so menili, da mu bo škodilo dejstvo, da je „dolgočasen“, so se zmotili. Spričo „veseljačenja“ okoli sedanje vlade, ki so se ga ljudje naveličali, je neka togost kandidata Povezave ljudi pritegnila. To je sicer bolj psihološki kot sociološki pojav, a ko ljudje izbirajo kandidata, končno lahko odločijo „tog obraz“ ali pa „lepe očke“.

Povezava je izbrala edino pravilno strategijo: kazala je na glavne probleme, s katerimi se spopada država: socialna kriza, pomankanje varnosti in korupcija. To jo je pripeljalo do oblasti. Tako bo Fernando De la Rúa novi argentinski predsednik, ki bo državo vodil ob vstopu v novo tisočletje. Prvič je izstopil, ko je leta 1973 ob poplavi peronističnih glasov v prestolnici v drugi rundi volitev za senatorja premagal peronističnega kandidata (Marcelo Sanchez Sorondo). Bil je kandidat za podpredsednika z Balbinom, ko je Peron zasedel tretjo predsedniško dobo, a odtlej zmagal na vseh parlamentarnih volitvah, katerih se je udeležil. Bil je alternativno poslanec in senator in prvi izvoljeni župan mesta Buenos Aires.

ZGODBA PORAZA

Duhalde je imel od vsega začetka težak položaj. Medtem ko je De la Rúa že vodil

predsedniško kampanjo, je on moral večino svojih sil posvetiti boju proti Menemu in njegovemu poželenju po tretji predsedniški dobi. Glede socialne krize Duhalde ni mogel prepričati volilcev, da je različen od Menema. Kar se varnosti tiče, v dveh vladnih dobah v provinci Buenos Aires ni mogel vzpostaviti reda in so vse obljube zvezele prazno. Glede korupcije sicer njegovi funkcionarji niso tako zapleteni kot prijatelji predsednika, a že dejstvo, da je član vladne stranke, mu ni pomagalo.

Zlasti pa se je Duhalde moral spoprijazniti z osamljenostjo v boju. Stranka ga je dejansko zapustila. Odločilni guvernerji so gledali le na svojo korist in provincijske volitve izvedli predčasno. Da so z nekega vidika ravnali pametno, kaže primer provinc Entre Ríos in Mendoze, kjer je volitev predsednika potegnili za sabo glasove guvernerskih volitev in je proti pričakovanju zmagala Povezava.

Poraz je v veliki meri pripisati tudi predsedniku Menemu. Po eni strani je kriv zaradi škandalov v vladi in slepote glede resničnega položaja na socialnem področju. Po drugi pa zaradi političnih spletk, ki jih je nenehno vodil, da bi oškodoval kandidata lastne stranke. Že dolgo tega so opazovalci trdili, da bi Menem raje bil vodja opozicije kot drugorazredna figura ob predsedniku Duhaldeju. To je tudi razvidno iz dejstva, da je takoj po volitvah ponovno prevzel vodstvo stranke in začel graditi kandidaturu „Menem 2003“. Vendar je težko razumeti Duhaldejev odhod iz politike.

KAKO SE ZGODBA NADALJUJE

Nekaj važnih postavk bo začrtalo bodoče politično življenje. Vsaj na kratko se ustavimo ob glavni, v prihodnjih številkah bomo pregledali še druge.

Največjo težavo vidijo opazovalci v dejstvu, da bosta na vladi dve stranki. Ideološko in programatično so si radikali in frentisti sorodni, a niso enaki. Ko je bil dosežen glavni cilj, zaradi katerega je bila Povezava ustanovljena (poraziti Menema), se bodo hitro pokazale razpoke. Od spretosti novega predsednika, zlasti pa od zrelosti voditeljev obeh strank bo odvisno, ali bo ta neizogiben kamen resno ogrožal možnost vladanja.

Ta problem se še ojači, ker je Solidarna fronta obvisela nekje v zraku. Razdelitev vplivnega prostora po notranjih volitvah v povezavi je bila taka: radikali za De la Ruom v zvezni vladi; frentisti za gospo Gracielo v provinci Buenos Aires. A gospa je bila presenetljivo (ali ne tako presenetljivo) poražena v provinci in tako se je vrsta veljakov in možnih funkcionarjev znašla brezposelna še pred nastopom. Kam vtakniti vso to množico vplivnih politikov in tehnikov, ki zahtevajo kos oblasti?

Poglejmo še v notranjost bodoče vlade in bodoče opozicije. De la Rúa bo imel težave v lastni stranki. Vestno bo treba zasledovati nastope, ki jih bosta uporizorila veljaka province Buenos Aires Federico Storani in Leopoldo Moreu. To je lahko velika politična zapreka za bodočega predsednika.

V peronizmu pa je položaj še bolj zapleten. Duhaldeju je uspelo ohraniti oblast v provinci Buenos Aires. Bodoči guverner Ruckauf je spreten politik (kampanja je to jasno pokazala) in njegov zaveznik. Na obzorju pa vstajata Reutemann in De la Sota. Kako lahko to dejstvo vpliva na vladno politiko, kakšne bodo možne povezave med vlado in provincijskimi strankami ali s Cavallovim taborom, to so vprašanja, ki še nimajo odgovora. Povezava je zmagala, a to je tudi edino gotovo dejstvo. Vse ostalo je neznanica.

Zgodilo se je v Sloveniji...

PRESTAVILI BODO URO NAZAJ

Uredba o določitvi prehoda s srednjeevropskega pasovnega časa na poletno računanje časa in prehoda nazaj 1998 do 2001 določa, da se v nedeljo, 31. oktobra 1999, v Sloveniji opravi prehod s poletnega na srednjeevropski pasovni čas. Tako bodo pomaknili ure za eno uro nazaj, kar bo veljalo do 26. marca leta 2000. Časovna razlika z Argentino bo torej 4 ure.

LOGARJEVA V KANADI

Državna sekretarka za Slovence v zamejstvu in po svetu Mihaela Logar se je od 10. do 1. oktobra mudila na obisku pri slovenskih izseljencih v zahodnem delu Kanade. Gre za prvi obisk pri slovenskih društvih v Winnipegu, Calgaryju, Edmontonu, Vancouverju in Kelowni. Za razliko od številnejših izseljenskih skupnosti v Torontu in južnem Ontariu so bili slovenski izseljenci, ki živijo v zahodnem delu Kanade, doslej deležni manjše pozornosti. Obiske Logarjeve so zato tamkajšnja izseljenska društva toplo sprejela.

POVOJNA MNOŽIČNA GROBIŠČA NAJ BODO NACIONALNI SPOMENIKI

Po sprejemu zakona o lastninjenju kulturnih spomenikov v družbeni lastnini je državni zbor na predlog krščanskih demokratov 20. oktobra z dodatnim sklepom vladni komisiji za razreševanje vprašanj v zvezi z namembnostjo in ureditvijo grobišč v Kočevskem Rogu in drugih tovrstnih grobišč v državi predlagal, naj pripravi seznam vseh množičnih grobišč kot osnovo, na podlagi katere bo vlada pripravila predlog za razglasitev le-teh za spomenike državnega pomena. Omenjeni sklep je DZ sprejel s 40 glasovi proti 22.

NADŠKOF ŠUŠTAR BOLAN

Upokojeni ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar je v četrtek resno zbolel zaradi težav s prebavili in so ga odpeljali v Klinični center v Ljubljani. Zdravniki do nadaljnjega odsvetujejo obiske. V zadnjih dneh se mu je stanje izboljšalo. Kljub temu zdravniki še naprej odsvetujejo vse obiske. Nadškof Šuštar se zahvaljuje vsem, ki so se ga spomnili v molitvi.

ODLOČITEV GLEDE LIPICANCEV

Svetovna trgovinska organizacija (WTO) je 22. oktobra zavrnila slovenske lastniške zahteve po lipicancih. Avstrijski

mediji poročajo, da je Avstrija v bistvu dosegla, kar je želela. Avstrijski kmetijski minister Wilhelm Molterer je z vidnim zadovoljstvom diplomatsko potolažil Slovenijo, da si bo Avstrija sedaj s pogovori s Slovenijo prizadevala za ustrezno rešitev problema.

ZAPIRANJE RUDNIKA

DZ je v prvi obravnavi sprejel vladni zakon o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje-Hrastnik, ekološki sanaciji Termoelektrarne Trbovlje TET 2 in spodbujanju razvojnega prestrukturiranja zasavske regije, za kar naj bi v naslednjih 20 letih namenili 82,7 milijarde tolarjev.

PRIPRAVA ZA INTERPELACIJO

Poslanska skupina SKD je sklenila, da bo začela pripravljati interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za finance Mitje Gasparija zaradi nepravilnega in nezakonitega poslovanja ministrstev, kot ga izkazuje poročilo računskega sodišča, še posebej na ministrstvih za šolstvo in za obrambo. Pripravo interpelacije je poslanski skupini predlagal izvršilni odbor SKD. Potem ko bo interpelacija pripravljena, bo SKD podporo zanjo iskala tudi pri drugih strankah.

SLOVENSKI PEVCI V ČILU

Akademski pevski zbor (APZ) Tone Tomšič, ki je na turneji o Argentini in Čilu, je prepeval v čilskem parlamentu, kjer je bil navzoč tudi predsednik parlamenta Andrés Zaldivar.

SKD PROTI PODALJŠANJU CIVILNEGA SLUŽENJA

Izvršilni odbor SKD je na seji 12. oktobra - te so se udeležili tudi poslanci SKD - izrazil nasprotovanje podaljšanju civilnega služanja vojaškega roka ter se zavzel za postopno popolno profesionalizacijo slovenske vojske. Odbora nista podprla stališča ministrstva za obrambo o podaljšanju civilnega služanja, vlado pa pozvala, naj razmisli o nadomestnih ukrepih. V primeru neposredne vojaške nevarnosti stranka še naprej zagovarja stališče, da ostane vojaška dolžnost v zakonu opredeljena kot dolžnost vsakega državljanca.

LIPA SPRAVE NA DAN VSEH SVETIH

Na ljubljanskih Žalah se bodo pri Lipi sprave spomnili največje nesreče v slovenski zgodovini 1. novembra Klep in prijatelji.

Slovinci v Argentini

48. MLADINSKI DAN V LANUSU

Kjerkoli so se Slovenci naselili, tam, so zgradili svoj skupni dom. Eno največjih naselij v okolici Buenos Airesa je Slovenska vas. Zadnji krajevni Mladinski dan nas je vabil v ta zeleni in prostorni kraj sredi sivga betona, odet s slovenskimi barvami in utripajoč ob ritmu polke.

Potek mladinskih dni je v bistvu enak za vse domove. Dan se je pričel s daritvijo svete maše, nadaljeval s tekmami v odbojki za dekleta in v nogometu za fante. Seveda so nam tudi postregli okusno kosilo. Kljub temu, da je bil precej pust dan, smo vsi bili hvaležni, da ni deževalo. Ko se je zmrznilo, je tudi napočil trenutek, da bi se pod geslom **Spomin, zavest, načrt** pričel kulturni program.

Jedro tega programa je bil spomin, spomin vrednih in pomembnih dogodkov v preteklosti. Scena v obliki velike knjige, kjer so se obračali listi, nas je vodila po tem našem skupnem sprehodu. Prvi list knjige je bil posvečen grbu, izbranim za ta dan. Deset parov je zasedlo plesišče. Fantje v lajbcu, dekleta pa v dandelčku. Plesali pa niso slovensko folkloro, ampak so se gibali ob zvokih moderne slovenske *remix* glasbe.

To stoletje se odlikuje po tehničnem in elektronskem napredku. Najpomembnejši primer je prvo uspešno potovanje na Luno. Prvi korak, ki ga je tam naredil človek, je globoko vtisnjen v naš spomin. Slika vesoljstva je služila 19 osnovnošolkam, ki so bile futuristično oblečene, da so nam pokazale, kaj vse zmorejo s kotalkami.

Nogomet je ena najprijetnejših športnih panog med ljudmi in že otroci v svoji rani mladosti poskušajo svoje dosežke z žogo. Mlajši fanti so se zbrali in nam obudili spomine na čas, ko je Argentina dosegla svetovno prvenstvo.

Ekološko skladje je vedno v nevarnosti. Vsi se tega zavedamo, posebej še najmlajši, ki so nam s prijetno glasbo in telovadbo

svetovali, kako naj sadimo rože in čuvamo naravo.

Komunikacija in mediji vsakokrat bolj napredujejo. Najnovejši primer je Internet. Po računalniku se lahko pogovarjaš z osebo na drugem koncu sveta. Na zadnjem listu knjige smo lahko bral naslednji naslov: W.W.W. S.Vas. Na avtomobilu se je pripeljalo 22 deklet, ki so zaplesale ob ritmu moderne glasbe. Za konec so pa Lanuščani pripravili prav prijetno točko: pod naslovom *Tisti, ki so ustvarjali zgodovino* so se vrstili: moderniziran Tarzan s 'moviconom' za pasom, Menem, Superman, Batman in Robin, Einstein, Maradona in Pelé, Gandhi, vsi štirje Beatlesi in Terminator na motorju.

Tako se je končal naš sprehod skozi zadnje stoletje. Po zasluženih zahvali vsem sodelujočim in po razdelitvi pokalov so se od nas domačini poslovili in nas presenetili z umetnim ognjem. S tem so nam želeli nasvidenje do prihodnjega leta!

V. G.

SKD bo sodelovala v ustavni komisiji

Poslanska skupina SKD bo sodelovala v parlamentarni komisiji za volilni sistem in ustavne spremembe, čeprav je nasprotovala ustanovitvi te komisije zaradi bojzani, da bo ta le sredstvo, da se obide referendumsko volja in odločitev ustavnega sodišča. Po besedah predsednika stranke Lojzeta Peterleta želi SKD v tej komisiji uveljaviti svoje nedvoumno stališče, da „ne želijo sodelovati pri nobenem podjetju, ki bi želelo ljudsko voljo obiti“. Drugače bo SKD iz komisije izstopila, saj ne namerava sklepati nikakršnih kompromisov. Poslanska skupina SKD naj bi v omenjeno parlamentarno komisijo predlagala dva člana, Lojzeta Peterleta in poslanca Marjana Schiffrerja.

Odgovor na dopis

Ko berem dopis v Svobodni Sloveniji (Prošnja in poziv; 29. julija 1999), bi rad opisal gospodu dr. Janezu Arnežu (Studia Slovenica) skupino Slovencev, ki smo v tujini, a nismo bili begunci leta 1945. Mislim, da je to tudi važen zgodovinski dogodek za nas Slovence in se je zgodilo ob koncu vojne 1945.

Bili smo v nemški vojski (prisilni mobiliziranci) v južni Franciji, prišla je zavezniška invazija v Sredozemlju avgusta 1944. Vsi Slovenci smo iskali, kako se rešiti in priti na zavezniško stran. Postali smo ameriški ujetniki, imeli so nas v vinogradih ob sredozemski obali pri Cannesu. Kakor se jih je kaj nabralo, so nas poslali na ladjo in odpeljali v Italijo v kraj Aversa pri Neaplju. Tam so že bili naši fantje in prihajali so tudi iz italijanskih bojišč. Kmalu se nas je nabrali čez 800.

Prišli so tja oficirji Jugoslovanske kraljeve vojske. Vpisali smo se za kraljevo vojsko, vsi smo to napravili. Neki dan so nas prišli iskat, a bil je dan, ko je bil podpisan pakt Tito-Šubašič, 2. novembra 1943 in kraljeva vojska je bila ukinjena. Prišli so kmalu partizanski oficirji, a Američani nas njim niso dali. Odpeljali so nas pa iz ameriškega ujetništva v angleško ob jadranski obali v kraj Gruma pri Bariju.

Bilo je že 20. februarja 1945, ko so prišli partizanski zastopniki in propagirali svojo vojsko. Zahtevali so, da damo na našo zastavo rdečo zvezdo. Nekateri smo se temu uprli in jim rekli, da nismo sovjeti. Vendar se je takoj prijavilo več kot 100 fantov. Ko je prišel čas za odhod, jih je odšlo več kot 200. Bilo je prve dni marca 1945. Ostalo nas je 600 in smo čakali, kaj se nam lahko zgodi. Prišel je k nam duhovnik Slovenec iz Rima, imel mašo in nas tolažil.

Tako smo dočakali konec vojne 8.5.1945. Vzeli so nam nemške vojaške obleke in nam dali civilne. Čez dva dni je prišel vlak in smo se morali pripraviti. Kam nas bo peljal? Vstopili smo in vlak je odpeljal na jug, kar je bilo pomirjevalno. Pripeljali smo se v Calabrijo v Santa Cesarea (bilo je zdravilišče), bili so tam prazni hoteli, kamor so nas naselili. Tam je bilo že nekaj Slovencev in južnih bratov, ki so prišli iz Jugoslovanske vojske iz Afrike. Kaj

sedaj z nami? Kmalu so pričeli prihajati angleški oficirji od RAF (angleško letalstvo) in vedno odpeljali kako skupino fantov. Prišli smo tudi v kraj Tre Case. Tja so pripeljali hrvaške begunce. Tako smo zvedeli tudi za naše slovenske begunce. Nas so pa skoraj vse odpeljali v angleško vojsko v kraj Eboli v Južni Italiji. Bilo nas je okoli 400. Tam je bilo že tudi več kot 400 Jugoslovancev (Srbi, Bosanci, Črnogorci in nekaj Slovencev).

Kmalu so nas prestavili v Neapelj. Taborišče se je imenovalo LAMMy Camp, bilo je pod ognjenikom Vezufom. Živeli smo dosti bolje kot med vojno. Tam smo bili do 3. oktobra 1946. Nekaj fantov je že tam izginilo, šli so domov. Večina nas smo bili vzgojeni kot verni narodniki (antikomunisti), zato se nismo mogli odločiti, da gremo domov, kjer je nastala komunistična oblast. Nas vse pa so odpeljali z avtomobili čez Italijo ob Jadransko obalo v mesto Trani v zapuščenem kasarnu. Postali smo civilni begunci. Bila je že propaganda za emigracijo, posebno za Argentino. Čakali smo in čakali. Nekaj fantov se je v tem času vrnilo v domovino. Nas so komisije zapisovale, kam bi šli: v Kanado, Avstralijo, Argentino, ZDA. Blizu mesta Trani, kjer smo bili mi, so naselili v mesto Barleta slovenske begunce. Družili smo se z njimi.

V začetku leta 1948 so se pripravljali Italijani na volitve. Komunisti so nam grozili, da če zmagajo, nas pošljejo v Jugoslavijo. Niso zmagali.

Tiste, ki smo se javili za Argentino, so nas odpeljali 5. maja na ladjo v mesto Bremer-Hafen v Nemčiji. 23. maja smo se pripeljali v Argentino. Na ladji so bili tudi znani begunci iz mesta Barleta in še od drugod iz Italije. Naši fantje so se dosti spoznali z družinami beguncem in se lahko tukaj v Argentini poročili s Slovenkami. Mislim, da nas je še več kot polovica živih in se udeležujemo v naših Slovenskih domovih. Tudi domov hodimo, če le moremo.

Zaključim našo zgodovino.

Franc Lobnik

Diag. 135; n* 1754

1650 San Martin; Argentina
San Martin, 28. septembra 1999

MENDOŠKI MATURANTJE - NAŠE POTOVANJE

Pred leti, ko se je skupina mendoških študentov z veseljem vrnila iz Slovenije, smo tudi mi začeli sanjati o našem srečanju z domovino naših očetov in dedov. In te sanje so se letos izpolnile.

Štirinajst maturantov in voditeljica Angelca Bajda je sestavljalo to skupino. Da bi finančno olajšali breme našim staršem, smo organizirali razne prireditve kot folklorna srečanja in ples; prodajali smo tudi kavo po sv. maši in tako pospešili družabnost med nami. V veliko pomoč je bil tudi denarni prispevek vlade Republike Slovenije, po zaslugi veleposlanika prof. dr. Janeza Žgajnarja.

Naše letalo je odletelo iz Mendoze 15. junija, najprej v Santiago de Chile. Druga postaja je bila veliko in zanimivo mesto New York, kjer smo ostali 15 ur in smo tako imeli priložnost obiskati otok Manhattan. Naše srečanje z Evropo je bilo starodavno mesto Rim, blesteč kraj, kjer smo v spremstvu dveh semeniščnikov, Alberta in Filipa, obiskali, med drugim, stari del mesta, Vatikan s čudovitimi palačami ter baziliko sv. Petra. Videli smo ogromno umetnin ter hodili po papeževih vrtovih. Na poti v Slovenijo smo se za en dan ustavili v

Benetkah, mesto romantičnih kanalov, ob katerih stojijo elegantne renesančne hiše in palače.

V ponedeljek, 21. junija ob dveh zjutraj, je vlak zapustil Italijo in smo vstopili v našo ljubljeno Slovenijo. Ko smo prebrali „Sežana“, ime prve železniške postaje, smo čutili nekaj posebnega, zapeli smo „Slovenija, od kot lepote tvoje“ ter slovensko himno. V Ljubljani so nas čakali sorodniki, ki so nas vzeli na svoje domove, kjer smo preživeli teden dni.

V nedeljo, 27. junija smo se v Škofovih zavodih srečali z buenosairesko skupino maturantov. Stavba, v kateri se je vzgojilo toliko vodilnih oseb Slovenije, nam je nudila zatočišče skozi en teden. V tem času smo obiskali Maribor, Koper, spominska kraja mučencev Kočevski rog in Teharje, Logarsko dolino, Blejsko in Bohinjsko jezero, več gradov in druge zanimivosti. V spremstvu našega prijatelja Jerneja Mlekuža smo izkusili rafting na zelenomodrih vodah reke Soče.

Nato smo se preselili v Dijaški dom in začeli dvotedensko Poletno šolo, od katere smo pričakovali, da bi bila zahtevnejša in nam nudila globlje znanje slovenščine, ki bi

dopolnilo, kar smo prejeli v našem slovenskem tečaju v Mendozi.

11. julija smo se predstavili v Škofovih zavodih. Program se je pričel s sv. mašo, pri kateri smo peli mladinske mašne pesmi, skupina „Los Chañares“ pa odlomke „Misa criolla“. Nato smo z buenosaireskimi dijaki imeli na odru skupni nastop. Dvorana je bila nabito polna in zdi se nam, da smo lepo predstavili Mendozo.

Čakala nas je še Koroška, Goriška in Trst. Medtem ko smo uživali lepoto teh krajev, smo spoznavali njihovo zgodovino. Z našimi sovrstniki iz Buenos Airesa smo navezali trdne prijateljske stike, zato smo se v ponedeljek, 19. julija težko poslovili od njih, ko so se vrnilo v Argentino.

Na dan prijateljev, 20. julija, smo se pa vsi povzpeli na najvišjo slovensko goro Triglav. Vodil nas je duhovnik France Urbanja.

Vrnili smo se zopet za en teden k sorodnikom. V tistem tednu smo še imeli razne izlete v hribe. Obiskali smo Veliko planino in razne kraje v Karavankah. Na poslovilnem dnevu smo igrali „mednarodno“ nogometno tekmo med Slovenijo in Mendozo in s ponosom poročamo, da smo Mendoščani zmagali 6:1.

Dan slovesa od Slovenije je prišel. V ponedeljek, 26. julija, smo z letalom odpotovali v svetlo mesto Pariz, v katerem smo se tudi naužili lepih trenutkov. Obiskali smo stolnico Notre Dame, muzej Le Lo-

uvre, eiffelski stolp, cerkvi Saint Chapelle in Sacre Coeur, palačo Les Invalides, grob cesarja Napoleona in druge kraje. Po treh dneh bivanja v prestolnici Francije, smo se z vlakom peljali do belgijskega letališča v Bruslju, prespali eno noč, naslednje jutro pa odleteli v New York. Zaradi vremenskih problemov je naše letalo imelo v Severni Ameriki šesturno zamudo, zato smo izgubili možnost kombinacije, ki bi nas iz Santiaga pripeljala še isti dan v Mendozo; morali smo prespati v Čilu in tokrat kar v petzvezdnem hotelu, kjer smo se čutili kot pravi grofi.

Naslednji dan, 30. julija, smo pa končno dospeli v našo ljubo rodno Mendozo - deželo sonca in dobrega vina. Na letališču smo doživeli ponovno veselo snidenje z našimi družinami in prijatelji.

Brez dvoma bo to potovanje trajno ostalo v naših srcih. Veliko smo doživeli, veliko smo spoznali in videli, navezali smo kopico prijateljskih stikov. Tudi med nami je po vrnitvi medsebojna vez bolj močna. Spoznali in dotaknili smo se tudi tiste druge domovine Slovenije, ki nam je danes bolj blizu. Ob koncu pa najlepša zahvala Bogu, ki nam je podaril to doživetje in nas varoval skozi 45 dni, našim staršem in voditeljem ter vsem, ki so pripomogli, da se je naše življenje s tem potovanjem tako obogatilo.

Janez Bajda in Franci Šmon

Turneja Mladinskega pevskega zbora iz San Justa

... ALI SLIŠIŠ NAŠ ODMEV?

Zapri oči. Globoko in počasi dihaj. Umiri se. Čuj... Ali slišiš odmev?

Sedim brez moči, utrujena zaradi dolge vožnje čez ocean. Gledam naravo brez posebnega zanimanja. Nenadoma se mi srce vznemiri. Skozi avtobusno okno zagledam zamejski letak. V tišini, zase, preberem: SLOVENIJA. Končno smo le dospeli. Približam se k oknu in skušam, da ne bi zamudila ničesar.

Večini je ta pot znana. Ni nam tako tuja tista cerkva na hribčku, niti prvi ali zadnji ovinek teh pravih slovenskih ovinkastih cest. Za ostale, ki so prvič na slovenskih tleh, je pot neznana. Tako prvi kot drugi se na enak način veselimo.

Naša domača slovenščina, ki včasih šepa in ni tako tekoča, kot bi si želeli, se je počasi prelivala v tukajšnjo slovenščino. Dnevi minevajo in nismo se še privadili na to, da vse povsod beremo in slišimo slovensko.

Vaje in trud, ki smo jih imeli več kot leto dni, so prišle do pomembne točke: prišel je čas, da pokažemo, kaj in koliko vemo in znamo.

Za nekatere vražjeverce številka trinajst pomeni nesreča. Za naš zbor je pomenilo čisto nekaj drugega. Tistega dne meseca oktobra se je začela naša pevska turneja po Sloveniji.

Domžale so bile naša prva točka. Domžalski komorni zbor nas je sprejel v kulturnem domu Franceta Bernika in nam razkazal glasbeno šolo. Vznemirjenost se je čutila v zraku. Saj smo bili živčni in nestrpni. Stopili smo na oder in se prepustili usodi. Pristrčne in očarljive besede gospoda Janeza Dolinarja so nas toplo pozdravile in predstavile.

Koncert se je delil na dva dela. Prvi del je bil sestavljen z Gallusovimi in slovenskimi pesmimi, medtem ko smo v drugem delu peli samo argentinske, med katerimi je bila Misa Criolla. Ali slišiš odmev v celoti. Trema je bila takoj premagana in z navdušenjem smo peli in delili svojo ljube-

zen do glasbe s publiko, ki nam je bila tako tuja kot domača. Še in še bi prepevali, a vsega dobrega je enkrat konec. Zato smo zapeli Zdravo Marijo in vse duše, zbrane v dvorani, argentinske in slovenske, so se združile v eno.

Naslednjo sredo smo peli v župnijski cerkvi v Kranju, kjer nas je pozdravil gospod župnik. V cerkvi, ki je bila pripravljena kot za praznične dneve, se je odzvalo veliko število občinstva. Po ganljivi predstavitvi smo se lahko seznanili z mladimi. Ob pripravljeni zakuski smo peli, plesali in menjavali vtise.

S petjem smo vzljubili to deželo in ljudi, ki v njej bivajo. Prvi korak je narejen. Spremljaj nas tudi ti. Zato, zapri oči, globoko vzdihni, umiri se..... Ali slišiš odmev?

Veronika Godec

(posebna dopisnica Svobodne Slovenije)

Mladinski pevski zbor iz Argentine

Slovenska tiskovna agencija; Ljubljana, 18. oktobra

Po Sloveniji in bližnjem zamejstvu v drugi polovici oktobra gostuje mladinski pevski zbor San Justo iz Argentine. Doslej so se mladi pevci slovenskih prednikov že predstavili v Domžalah, Kranju, Ljubljani in Logatcu, ta torko bodo peli na Opčinah pri Trstu, nato pa jih bo pot nesla še k Slovincem na avstrijsko Koroško ter v Maribor. V ponedeljek, 25. oktobra, se bodo v štajerski prestolnici srečali z mariborskim škofom Francem Krambergerjem, dan kasneje pa v slovenski prestolnici še z ljubljanskim nadškofom Francom Rodetom.

V mladinskem pevskega zboru San Justo poje 43 mladih slovenskih pevcev, rojenih v Argentini. Zbor so pod vodstvom Andreja Selana ustanovili že leta 1971 z namenom, da bi s petjem slovenskih skladb ohranjali slovensko zavest in kulturo med

argentinskimi Slovenci. Leta 1992 je vodstvo zbora prevzela sedanja dirigentka Andrejka Selan Vombergar. Pod njeno taktirko je zbor v svoj repertoar poleg slovenskih nabožnih in narodnih pesmi uvrstil še skladbe renesančnih, baročnih in sodobnih skladateljev ter skladbe argentinskih avtorjev. Leta 1992 je zbor gostoval tudi v Sloveniji. Zbor San Justo je lani naštudiral slovitoma Misa Criolla argentinskega skladatelja Ariela Ramireza. Predstavili jo bodo tudi slovenskemu občinstvu.

Ob praznovanju 25-letnice delovanja je zbor od Zveze kulturnih organizacij Slovenije prejel Gallusovo odlikovanje. V zadnjem letu je izdal zgoščenko Odmevi izpod Andov, ki prinaša slovensko pesem, prenešeno na južnoameriška tla.

Koncert Mladinskega zbora iz San Justa

Ob predstavitvi prve plošče zgoščenke

Zadnjo soboto v avgustu nam je Mladinski pevski zbor iz San Justa s skrbno pripravljenim programom predstavil svojo prvo zgoščenko. Pod okriljem Slovenske kulturne akcije, katere članica je zborovodkinja Andrejka Selan Vombergar, so izvajali skladbe, ki so posnete tudi na plošči.

Mladinski pevski zbor San Justo je letošnjo 28-letnico obstoja proslavil s turnejo po Sloveniji, kamor je ponesel tudi svojo pravkar izdano ploščo. Septembra in oktobra bodo nastopili na več pomembnejših krajih v Sloveniji. Turnejo organizira društvo Slovenija v svetu. Zbor spremlja tudi vodja glasbenega odseka Kulturne akcije prof. Ivan Vombergar.

V 28 letih je zbor dosegel umetniško zavirljivo stopnjo. Iz prvih začetkov, triglasne skupine ženskih glasov in skraja

maloštevilnega moškega zbora je oče sedanje voditeljice Andrej Selan z vztrajnim in trdim delom dosegel oblikovati sedanji zbor, ki ga vodi zdaj mlada pevovodkinja, ki se je izšolala kot diplomirana dirigentka na Konzervatoriju v Morónu.

Člani zbora prihajajo na vaje po svojem poklicnem delu, žrtvujejo svoj prosti čas in počitek, ko študirajo vedno obširnejši in vedno zahtevnejši program. Uspeh je očiten. Mladi glasovi cedalje bolj zorijo in se oblikujejo.

Na sporedu koncerta v Slovenski hiši 28. avgusta je zbor podal skladbe, ki so posnete tudi na zgoščenki. Najprej je zbor predstavil prof. Ivan Vombergar in povedal nekaj uvodnih misli. Začetne skladbe Jakoba Gallusa je zbor izvajal brezhibno. Resonant in laudibus, Heroes pugnate viri in

Permultos liceat so zahtevne skladbe, vendar bi jih poklicni zbor ne mogel bolje podati. Naslednje pesmi so bile slovenske narodne, ponarodele in prirejene (D. Adam, U. Vrabc, I. Cormek, B. Potočnik, S. Vremšak). Po kratkem premoru smo slišali pesmi iz nove domovine, pretežno živahne in vesele. Izkazala sta se tudi dva solista z vložki. Zlasti te plesne pesmi bodo v Sloveniji gotovo z zanimanjem in navdušenjem sprejete.

Zgoščenka je prijetno presenetila s svojo elegantno obliko. Na naslovni strani nosi izrez iz slike akad. slikarice Bare Remeč, ki prikazuje motiv iz severa Argentine, ravno primeren za naslov, kot odmev z Andov v slovenski svet pod Triglavom.

Zboru čestitamo za njegovo prvo zgoščenko, a upamo, da ne bo ostala edinka, ampak ji bodo sledile še druge nje podobne.

Mladim pevcem in voditeljici želimo srečo na poteh po domovini!

Min.

JOŽE RANT

Varovanje arhivskega gradiva — in še kaj

Zadnji del poti po stari Ljubljani do Rimske ceste je otežkočila vrsta avtomobilov, ki je bila „parkirana“ na obeh straneh ceste, sicer delno na pločniku, a premalo, da bi vozil med njimi omnibus. Kaj je tedaj naredil voznik z našim neumornim vodičem Vesno Gornik? Pričela sta predstavljati avtomobile na hura-hup. Najprej sem zadevo filmal, potem pa sem seveda moral pomagati. Za nami se je nabrala dolga vrsta avtomobilov, a se nikomur ni zdelo potrebno, da bi pomagali, samo hupali so, kot da bi bili v Buenos Airesu. Mestnega redarstva, kot se zdaj tako lepo imenuje mestno stražarstvo ali policija ali karkoli že, seveda ni bilo na spregled. Tudi prejšnji dan smo videli pred Rotovžem skupino teh redarjev; malo so gledali, kako je bila cela vrsta avtov parkiranih na prepovedanih mestih, potem pa so se odpeljali. V teh zadevah je Ljubljana prav kaotična. Ker so globe nizke in jih tudi skoro nihče ne plačuje, avtov pa je preveč, redarstvo zapre oči in gleda drugam — prav kot pri nas. Do zadnjih let, pravijo, ni bilo mazanja, zdaj pa da je kar na dnevnem redu...

Seveda smo drugi dan po navdihu g. Kobala iz Avstralije zapeli Vesni, da, kot nekda Martin Krpan vozove, ona po Ljubl-

jani avtomobile premika. Toda kaže, da je ta nered ljudem kar všeč. Pred upravno enoto v Kranju je veliko parkirišče, kjer je zmeda popolna; preden prideš noter ali ven, izgubiš časa na pretek; a vsi hvalijo novega župana, ker je dovolil zastojno parkiranje, ne zavedajo se pa, da več izgube s čakanjem in utiranjem poti. Kadar se promet zastavi ali nastane kakšna gneča, tedaj doma skoraj vsi v sicer zastarani slovenosrbščini govorijo o „gužvi“.

NADŠKOPIJSKI ARHIV LJUBLJANA

V četrtek, 1. julija nam je na sedežu arhiva (Krekov trg) Bogdan Kolar s sodelavci predstavil arhiv in vrste gradiva, ki nastaja na župnijah, škofijah in drugih cerkvenih ustanovah. Pokazal nam je nekaj lepih primerov arhivskega gradiva ali del, ki so jih mogli restavrirati; npr., na jagnjetovi koži v barvah pisano in risano knjigo iz srednjega veka, ki je bila last kranjske župnije, ki pa so jo našli zelo oškodovano, v marsičem za stalno, ker je nekdo v celoti izrezal kakšne podobe! Vprašujem se, kako je bilo mogoče, kar se je zgodilo s to knjigo, ki je bila do konca vojne shranjena v posebni omari v zakristiji kranjske župnije. Ali jo je kdo od

(7)

tam vzal, ukradel, zaplenil? Nihče ni tvegala nobene razlage. B. Kolar je samo omenil, da je veliko cerkvenega arhivskega gradiva na Gorenjskem rešil pokojni prof. dr. Josip Žontar, ki je še pred vojno spisal znano Zgodovino mesta Kranja. Njegovo kustoško delo je nadaljeval sin, univ. prof. dr. Jože Žontar, s katerim bi se bil rad srečal, saj sva bila svojčas sošolca in z drugimi prijatelji pojedla kdovekoliko češenj na njihovem vrtu.

V nadškofijskem arhivu so zdaj tudi matične knjige katoliške Cerkve, ki jih je državna oblast po letu 1990 vrnila Cerkvi. So važne predvsem zato, ker so vir za preučevanje prednikov (genealogije).

Ob odhodu so nam podarili kratek opis arhiva in knjižico o katoliški Cerkvi v Sloveniji (v slov., angl., nem., fr., it., šp. in polj.)

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA (NUK)

Po obisku nadškofijskega arhiva je bil v programu obisk NUK-a. Znano je, da je ta knjižnica nameščena v prelepi Plečnikovi stavbi. Našo skupino so peljali na rokopisni oddelek (Turjaška 1), kjer jo je mag. Mihael Glavan seznanil z zapuščinami pomembnih slovenskih knjižnih kulturnih in znanstvenih delavcev, potem pa je bil kratek ogled vse stavbe. Pokazali so nekaj del, ki so jih dobili od slovenskih piscev v Argentini, bodisi neposredno ali preko tretjih oseb: Jurčeca, Simčiča, Papeža itd., pa tudi rokopise skladb prof. Geržiniča. Menda so se na NUK-u tudi pritoževali, da jim iz Argentine ne

pošiljajo skoro nič, češ da se boje, da bi se stvari zgubile.

Začetek današnjega NUK-a je odlok cesarice Marije Terezije leta 1774, s katerim je darovala novemu liceju 637 knjig jezuitskega zavoda, ki so se rešile ob požaru. Knjižnica je rasla in glede na čase spreminjala svoj naziv. Leta 1938 je bila preimenovana v Univerzitetno knjižnico, leta 1945 pa je dobila sedanje ime.

Celotna zbirka NUK-a obsega 2.119.200 enot, od katerih je 1.810.967 knjig. Shranjenih je tudi nad 8 milijonov bibliografskih popisov. NUK je stalni naročnik 3.600 občasnikov, od katerih jih je 45% v drugih jezikih. Leta 1993 je NUK imel 209.002 obiskovalcev-bralcev.

Tisti dan nisem mogel iti z drugimi, ker sem imel ravno sestanek z rektorjem ljubljanske univerze, prof. dr. Jožetom Mencingerjem, glede na dogovor o kulturni izmenjavi z argentinsko Državno tehnološko univerzo (UTN). Vendar je bila mag. Rozina Švent, vodja retrospektivne bibliografije, tako prijazna, da mi je popoldne prinesla kratek povzetek Mihaela Glavana o rokopisni zbirki pa še nekaj drugih dragocenih tiskovin (o papirju, več faksimilov iz različnih sv. pisem, ki jih hrani NUK itd.)

Ker so mi nekateri soudeleženci nekaj povedali o obisku NUK-a, sem naslednji torko, 5. julija, že po končanem seminarju šel tja v spremstvu prof. dr. Janeza Marolta.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA - Mejni prehod Lazaret je najlepše urejen slovenski mejni prehod leta 1999. Ocenjevanje je Turistična zveza Slovenije (TZS) v sodelovanju z mariborskimi in koprskimi radiom letos organizirala že trinajstič in med 44 ocenjenimi mejnimi prehodi za absolutnega zmagovalca izbrala Lazaret. Posebno priznanje pa so dodelili še delavcem mednarodnega mejnega prehoda Babno polje za delo v izjemno težkih razmerah. Po rezultatih ocenjevanja so na prvem mestu med velikimi mednarodnimi mejnimi prehodi Škofije, sledita pa jim mejna prehoda Karavanke in avtocestni prehod Šentilj. Med manjšimi mejnimi prehodi je zmagal Lazaret, ki je zbral tudi največ točk med vsemi ocenjenimi prehodi in tako postal absolutni zmagovalac tekmovalca.

LJUBLJANA - Pri založbi Družina so nedavno izšle nove publikacije. Zbirka Cerkevni dokumenti je bogatejša za Pismo umetnikom papeža Janeza Pavla II. in besedilo papeškega sveta za laike Dostojanstvo starejših ljudi in njihovo poslanstvo v Cerkvi in svetu. Dosedanjim trem naslovom v zbirki Pravičnost in mir pa sta se pridružila zbornik Človekove pravice v Sloveniji danes ter knjiga Za družino in življenje, v kateri so zbrani članki Draga Čeparja. Predstavitvi so tudi študijo dr. Zmage Kumer o slovenskem ljudskem pesemskem izročilu - domačih različicah ljudske molitve Zlati očenaš s sto primeri njenih zapisov - in ploščo Mozaik Komornega zbora Ave, na kateri zbor ob 15-letnici delovanja predstavlja devet izbranih posnetkov skladb, med njimi tudi teh, s katerimi je tekmoval na mednarodnih zborovskih tekmovanjih po Evropi.

LJUBLJANA - Razlog za odstranitev 65 rjavih medvedov je predvsem v večji varnosti ljudi na podeželju, s tem pa naj bi le znižali populacijo medveda na zmerno raven, je povedal minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Ciril Smrkolj. V naslednjem letu naj bi odstrel, ki letos znaša približno desetino populacije, znižali. Z opazovanjem in obvestil krajanov so na ministrstvu prišli do sklepa, da se je število medvedov tako povečalo, da so nekatera območja nevarna za gibanje ljudi. Na območju Kočevja in Bele Krajine, ki skupaj predstavljata 40 odstotkov življenjskega prostora te živali, so opazili 234 rjavih medvedov. Kot ocenjujejo, naj bi jih tako v Sloveniji živelo prek 600. Po besedah ministra so nekatere šole že priporočile

otrokom, naj v šolo ne hodijo peš. Poleg tega se je medved začel pojavljati že tudi v bližini naselij, nedavno v Ljubljani.

LJUBLJANA - Socialdemokratski krščanski forum SDS je pripravil javno tribuno z naslovom Politika - religija - civilna družba, na kateri je predsednik SDS Janez Janša poudaril, da je slovenska vladajoča politika v izrazitem sporu z religijo in civilno družbo. Politična elita naj bi namenjala pozornost in proračunski denar zgolj „paracivilni družbi“. O pojmu religije je govoril dekan Teološke fakultete Anton Stres, o pojmu civilne družbe pa predsednik Svetovnega slovenskega kongresa Jože Bernik.

MARIBOR - Na seji senata Univerze v Mariboru je za mesto prorektorja za področje izobraževanja rektor Ludvik Toplak predlagal Francija Čuša, za mesto glavne tajnice univerze pa Lučko Lorber. Oba predloga je senat soglasno sprejel.

LJUBLJANA - Inštitut za raziskovanje medijev Mediana je predstavil knjigo Medijska podoba Slovenije za tretje tisočletje, zbirko podatkov iz prek 20 virov, ki povzemajo medijsko in družbeno dogajanje med letoma 1991 in 1999. V prvem delu knjige so za vsako posamezno leto nanizani odmevni dogodki, sociodemografski kazalci prebivalcev Slovenije, branost, gledanost, poslušnost tematskih skupin medijev, najbolj gledane oddaje, obiskovanje kina in uporaba interneta, investiranje v oglaševanje ter gospodarski kazalci. Drugi del prikazuje zanimivost podatkov skozi čas.

LJUBLJANA - Železniška povezava Beljak-Ljubljana-Beograd-Solun je znova vzpostavljena. Tovorni promet na tej progi, ki povezuje Srednjo Evropo s Članico EZ - Grčijo, naj bi se že kmalu spet povečal. Železniško povezavo, imenovano tudi koridor X, so zaprli leta 1991 zaradi razmer na ozemlju nekdanje Jugoslavije. Leta 1990 so iz Beljaka proti Balkanu prepeljali čez 10 milijonov ton tovara, do leta 1998 pa se je tovor zmanjšal na 5,7 milijonov ton. Od ponovnega odprtja proge največ pričakuje Bosna in Hercegovina. Od februarja 2000 namreč avstrijske železnice s slovenskimi partnerji načrtujejo dnevno povezavo z ekspresnim tovornim vlakom med Ljubljano in Sarajevom.

Nekaj obletnic ali malo zgodovine

Letos je preteklo 60 let od podpisa pogodbe med Stalinom in Hitlerjem. Ko je agencija Tass sporočila, da je v noči 23. avgusta 1939 bil podpisan nenapadalni sporazum med Rusijo in Nemčijo, je ta dogodek porazno vplival na politike zapadnih velesil. Posebno jih je začudilo, da je ob tej priliki Stalin nazdravil Hitlerju s sledečimi besedami: „Vem, kako nemški narod ljubi svojega Fuhrerja, zato hočem nazdraviti na vaše osebno zdravje“.

Ta pogodba naj bi trajala deset let in oba podpisnika tudi obvezala, da se vzdržita kakršnega koli nasilnega, napadalnega dejanja, bodisi samostojnega ali v zvezi z drugimi državami.

S tem paktom pa sta tako Hitler kakor tudi Stalin imela svoje načrte. Slednji je moral presnovati vojaške sile, ki so bile v tistem času neorganizirano razpršene po vsej veliki Rusiji. Hitler pa se je moral obvarovati morebitnega napada z vzhoda, ker se je hotel najprej posvetiti zapadu in severu Evrope.

Ta dogovor je Stalinu omogočil, da si je podvrnil precejšen del Poljske, v katero so Rusi vdrlili že 17. septembra in se kmalu združili z Nemci pri Brest-Litovskem. 29.

Pisali smo pred 50 leti...

Msgr. dr. G. Rožman v Argentini

PREVZVIŠENI MED SLOVENCIV RAMOS MEJIA

Glavni sprejem je bil pred cerkvijo. Domačini so trg pred njo okrasili z argentinjskimi zastavami. Prevzvišenega je prvi pozdravil č.g. Janez Kalan, kaplan v Ramos Mejia, za njim pa g. Franc Korošec, predsednik Slovenskega izseljeniškega odra v imenu zbrane množice.

Po govoru je prevzvišeni podelil svoj blagoslov, sledile so litanije Matere božje in blagoslov z Najsvetejšim.

Nato se je prevzvišeni odpeljal v stanovanjsko hišo v ulici Necochea, v kateri stanuje veliko slovenskih družin. Tam ga je pozdravila ga. Marija Urbanija, otroci so mu izročili šopek, pevci so pod vodstvom g. Janka Zakrajška zapeli nekaj narodnih pesmi. Nato se je podal v ulico Alvarado 350, kjer je tudi močno slovensko središče.

OBISK ŠKOFA V SAN MARTINU

Našega nadpastirja je sprejel slovenski duhovnik g. svetnik Škulj, v imenu Slovencev, ki živijo v teh krajih, g. Kržič Ludvik, biv. župan. V imenu slovenskih fantov je

izrekel dobrodošlico Langus Janez, v imenu deklet pa gdč. Majda Hrenova. Prevzvišeni se je podal na prižnico in imel na številne slovenske vernike globok verski nagovor.

Po lavretanskih litanijah so se podali zbrani v dvorano, kjer je prevzvišenega pozdravila s pesmijo Marjetka Smersujeva.

MED ROJAKI V AVELLANEDI

13 let se tam zbirajo rojaki k službi božji. Pričakovani gost je prišel v spremstvu g. Hladnika in Oreharja. Pristopila je gospodična Ema Šerugova in mu pokonila šopek in pozdravila z nagovorom.

Do solz je bila ganjena mamica Marija Mihelič, doma iz Ljutomera, stara 86 let, ko je mogla poljubiti prstan slovenskemu škofu v daljni Argentini, kjer živi že nad 40 let. Med kramljanjem in prigrizkom, ki so ga pripravili naši dobri Prekmurci, je ura hitro tekla, in dr. Rožman se je moral posloviti, kajti drugo jutro je moral odpotovati v Cordobo.

Svobodna Slovenija št. 42;
27. oktobra 1949

Slovenija moja dežela

GASILSTVO NA SLOVENSKEM

Prostovoljna gasilska organizacija ima na Slovenskem dolgoletno tradicijo. Prvo gasilsko društvo so leta 1869 ustanovili v Metliki, leto pozneje pa še v Ljubljani, Laškem in na Ptuj. Ustanovitev društev so utemeljevali zlasti uspešni nastopi organiziranih gasilcev pri požarih, podpirali pa so jih tudi župani, ki so bili po zakonu dolžni skrbeti za požarno varnost. Slovenski gasilci so leta 1898 ustanovili Zvezo slovenskih požarnih bramb na Spodnjem Štajerskem s sedežem v Žalcu. V društvih in deželnih zvezah, v katera so se združevala gasilska društva (požarne brambe), so pogosto nastajali spori med Slovenci in Nemci, zlasti za vodilna mesta v organizaciji in za poveljevanje v slovenskem ali nemškem jeziku. Po prvi svetovni

vojni so junija 1919 ustanovili Jugoslovansko gasilsko zvezo Ljubljana. V to zvezo je bilo vključenih 240 gasilskih društev z več kot 8.000 člani med katerimi so bili tudi ženske in mladinci.

Leta 1948 ustanovljena Gasilska zveza Slovenije se je razvila v eno največjih prostovoljnih organizacij v Sloveniji. Zdaj vključuje 1450 gasilskih društev s 108.000 člani. Za požarno varnost skrbi še 11 poklicnih enot z več kot 400 poklicnimi gasilci. Skupaj pogasijo vsako leto približno 2.000

požarov in opravijo 50.000 preventivnih pregledov v stanovanjih, gospodarskih in drugih objektih. Usposobljeni so za reševanje ljudi ob naravnih in prometnih nesrečah. Ob suši dovažajo ljudem pitno vodo, pomagajo pa tudi v številnih drugih primerih.

septembra sta si Hitler in Stalin razdelila poljsko ozemlje. Da bi si zavarovali pristanišča na severu, so Rusi napadli Finsko. Finci so se v začetku odlično branili, vse dokler jim ni pričelo primanjkovati orožja. Tedaj so Rusi z vso silovitostjo prebili tkzv. Mannerheimovo linijo in Finska je morala že 12. marca sprejeti ruske pogoje in podpisati premirje. Rusi so dosegli svoje namene.

Prijateljstvo med Rusijo in Nemčijo se je pričelo kmalu krhati, posebno še, ker so Rusi zahtevali vedno večje vplivne sfere, predvsem na južnem delu Evrope. Nenapadalni dogovor, ki naj bi trajal deset let, se je končal že po 23 mesecih, ko je Hitler 22. junija 1941 napadel Rusijo in se tako zapletel v dolgotrajno vojno, v kateri so se začeli prvi porazi nemške armade.

Zakaj je ta nemško-ruski dogovor važen za nas? Ker je nam Slovincem dokazal dvoilično vlogo tkzv. Osvobodilne fronte. Med tem časom so nemške in italijanske sile napadle Slovenijo in ker je nemško-ruski dogovor še veljal, je OF besedno močno napadala zaveznike, z okupatorjem pa ni imela spopadov. Šele po vdoru Nemcev v Rusijo, so voditelji OF drastično spremenili svojo besedno taktiko, čeprav tudi tedaj okupatorju niso naredili dosti škode v primerjavi z napadi na demokratične Slovence. S temi dejanji so dokazali, da so zasedbo naše dežele porabili za uprizoritev krvave revolucije, ki je terjala tisoče in tisoče slovenskih žrtev. Demokratični Slovinci pa so se takoj po zasedbi naše dežele tajno organizirali za odpor proti okupatorju.

Osebne novice

Rojstvo. V četrtek, 14. oktobra se je v družini Cirila Loboda in Tildi roj. Štefe rodil sin, ki bo pri krstu dobil ime **Marko, Čestitamo!**

Krst: V soboto, 23. oktobra je bil krščen v cerkvi Marije Pomagaj **Andrej Jakoš**, sin Marka in Sandre roj. Malovrh; botra sta bila Klavdija Malovrh Jakoš (predstavljala jo je Karla Malovrh Jakoš) in Marjan Jakoš; krstil je prelat Jože Škerbec. **Čestitamo.**

Nov slovenski diplomant. Preteklega 21. oktobra je na fakulteti eksaktnih ved buenosaireske univerze dokončal študije in diplomiral kot Licenciado en Ciencias de la Computación **Aleksander Žužek** iz Bariloča. **Čestitamo.**

Smrt. V Buenos Airesu je umrl **Jože Požes (73).**

Naj počiva v miru!

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 15 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilljana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - B1708BYD Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - B1753GWN Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številc — \$ 12.-

Plačajte naročnino!

Obvestila

SOBOTA, 30. oktobra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

Razstava olj Veronike Šparhaki v okviru Slovenske kulturne akcije ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 31. oktobra:

32. Pristavski dan s celodnevni programom.

NEDELJA, 14. novembra

V Carapachayu srečanje bivših taboriščnikov v Traniju in prijateljev.

Slovenska kulturna akcija

vabi na odprtje razstave olj,

v soboto 30. oktobra, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Razstavlja Veronika Šparhaki

Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 31. oktobra od 10,30 do 12,30

„Sloven'c Slovenca vabi!

32. PRISTAVSKI DAN

31. oktobra 1999

11,15 dviganje zastav

11,30 sveta maša

13,00 kosilo

16,00 kulturni program

Proslava ob 150-letnici smrti Franceta Prešerna

Slavnostni govornik prof. Tine Vivod

19,00 prosta zabava

Vsi lepo vabljeni!

V soboto 13. novembra ob 20.30

v Našem domu v San Justu

ponovitev odrske predstave

VELIKI ODER SVETA

Don Pedro Calderón de la Barca

v režiji Blaža Mikliča

Vsi lepo vabljeni!

LJUBLJANA - V ljubljanski regiji je bilo konec septembra prijavljenih 29.181 brezposelnih oseb, kar je 5,5 odstotka manj kot konec decembra in 5,1 odstotka manj kot konec lanskega septembra. Število brezposelnih letos upada in je manjše kot lani tako v celotni državi kot v ljubljanski regiji. Na novo se je v devetih mesecih prijavilo 13.378 brezposelnih oseb ali 5,8 odstotka manj kot v enakem obdobju lani, iz evidence pa je bilo črtanih 4515 oseb ali 11,8 odstotka več kot lani.

LICENCIADA EN PSICOLOGIA

GABRIELA RADIŠIČ

TEL: 4-501-1040 Capital

4-752-9452 San Martin

4-767-8441 V. Ballester

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

26. oktobra 1999

1 dolar 184,04 SIT tolarjev

1 marka 100,47 SIT tolarjev

100 lir 10,15 SIT tolarjev

Slovenski festival v New Yorku

Slovenska skupnost v New Yorku in cerkev Sv. Cirilasta tudi letos pripravila Slovenskifestival, ki se je začel v petek, 22. oktobra, s koncertom moškega pevskegazbora Vres in otvoritvijo slikarske razstave Gašperja Jemca. Praznovanje bodo sklenili v mestu Fairfield v Connecticutu, kjer bo med drugimslovesna maša ob beatifikaciji škofa Antona Martina Slomška. Moški pevski zbor Vres s Koroške je z nastopom v cerkvi Sv. Cirila zaključilnotedensko turnejo po ZDA in Kanadi. V Clevelandu je bil najodmevnejši nastop v dvorani „Polka Hall of fame“, kjer je slovenske napeve poslušalo preko 200 ljudi, 22. oktobra je zbor nastopil v

SDO

SFZ

1949 - 1999

50. ZVEZNI MLADINSKI DAN 7. NOVEMBRA NA PRISTAVI

11,15. dviganje zastav

11,30. sv. maša

13,00 kosilo

19,00 kulturni program

prosta zabava

razstavnem delu zgradbeZdruženih narodov.

Po koncertu v napolnjeni cerkvi Sv. Cirila so se pevci in ostali obiskovalci udeležili razstave mladega slikarja iz Slovenije Gašperja Jemca.

Vdani v božjo voljo sporočamo znancem, da je na hitro 20. oktobra, star 73 let mirno zaspal v Gospodu naš predragi mož, ata, brat, stric in svak

Jože Požes

Zahvajujemo se vsem, ki ste se poslovili od njega. Posebno duhovnikom Janezu Petku, Janezu Cerarju, Mirku Grbcu in Francetu Urbaniji.

Žaljuočičena Marija Kos

hčerki Ana Marija in Franciška Noemi

svaka Henrik Bregar in Stane Jemec

vnuki Cecilija Veronika, Sonja Marija, Lučka Noemi,

Marko, Natalija Erika in Nežka Marija

vsi bratje in sestre, ki živijo v Sloveniji,

in sestra v Torontu.

Buenos Aires, Slovenija, Trebnje, Kanada

URA TEČE, nič ne reče... Ura zamujena je za vedno zamujena... vaši prihranki se bodo povečali, če jih boste imeli donosno in varno naložene v slogi.

Če imate Karto Sloga, vam je uspeh zagotovljen. Hitra posojila, nagrade in podpore, letovišče Sloga in še udeležba pri nagradnem žrebanju za vse nagradi:

Letalska vozovnica BUE-LJU-BUE in tisoč dolarjev Desetdnevne počitnice za dve osebi v Hanželičevem domu v poletni sezoni.

Nabavite si Karto SLOGA (\$ 200.- navadne naložbe) pravočasno

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

